

New-York vid dag och natt.

Hvilken öfverväldigande trafik, hvilken samfärdsel på gatorna af människor, åkdon, kabel- och elektriska spårvagnar, och så på avenuernas i bredd med andra våningen, de upphöjda järnvägarne! Man häpnar i början och frågar sig, hvarifrån alla dessa människor komma och hvart de skola hän? Med hvilken rutsch och schwung allting går sedan! Spårvagnarne ila åstad med en svindlande fart, stanna pilsnabbt vid »blocket» (kvarteret), aflämna och mottaga passagerarne och så i väg igen. Så går det oafslätligt; knappt en minut mellan hvarje spårvagn, som rullar åstad dag och natt! Endast mellan kl. 1 på natten och kl. 6 på morgonen gå såväl spårvagnarne som tågen å de upphöjda järnvägarne icke så ofta; de förra endast hvar tionde och de senare hvar tjugonde minut. Det påstås, att cirka 6 millioner människor i dygnet begagna sig af dessa modärna transportmedel; det kostar 5 cents (omkr. 18 öre) att åka och trafiken inbringar alltså egarne den lilla nätta summan af 300,000 dollars brutto pr dygn eller i svenskt mynt en million ett hundra tiotusen kronor. Att det ej förekommer flera olyckor är förunderligt, ty i förhållande till den oerhördt starka trafiken äro olycksfallen verkligen förvånande få.

Kanhända äfven de stränga lagarne hjälpa till, ty om någon öfverköres eller dödas, arresteras vagnens förare *genast*. Visserligen